

Національна Металургійна академія України
Кафедра документознавства та інформаційної
діяльності

Дніпропетровський регіональний інститут державного
управління Національної академії державного
управління при Президентові України
Кафедра права та європейської інтеграції

Комунальний заклад вищої освіти «Дніпровська
академія неперервної освіти»
Дніпровської обласної ради
Кафедра соціально-гуманітарної освіти

Соціально- гуманітарний підхід до вирішення актуальних проблем сучасного світу

30 березня 2021

Заочна міжвузівська наукова конференція
ПРОГРАМА

ДНІПРО
2021

Рудік Олександр Миколайович (Дніпро), кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Конференція щодо майбутнього Європи як новий простір для обговорення з громадянами викликів та пріоритетів ЄС

Рудік Надія Михайлівна (Дніпро), кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Програма «EU4Health» на 2021–2027 рр. як важливий крок на шляху розбудови Європейського Союзу охорони здоров'я

Овдін Олександр Володимирович (Дніпро), кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Проблеми визначення чисельності наявного населення України

Шумляєва Ірина Дамирівна (Дніпро), кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Європейський досвід залучення громадян до вирішення питань місцевого публічного життя

Голубчик Ганна Данилівна (Дніпро), кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Організаційно-правові підходи до обліку об'єктів культурної спадщини в Україні (2013 – 2020 рр.): проблеми і перспективи

Біла Дар'я Юріївна (Дніпро), аспірантка кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Теоретичні основи інституціоналізації державної молодіжної політики на місцевому рівні

Трегубенко Галина Петрівна (Полтава), старший викладач кафедри державного управління і права ПНТУ ім. Ю. Кондратюка

Європейський досвід застосування інноваційних компонентів у підвищенні рівня професійної компетентності державних службовців

Бондаренко Віктор Борисович (Дніпро), аспірант кафедри права та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ при Президентові України

Формування умов для європейської інтеграції країн у контексті дотримання вимог щодо захисту прав етнічних меншин

Д.О. Біла
(Дніпро)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Розглядаються теоретичні основи інституціоналізації державної молодіжної політики на місцевому рівні, визначаються її напрями та способи практичної реалізації на рівні міста.

Ключові слова: інституціоналізація, державна молодіжна політика, місцеве самоврядування, виховання молоді.

У розвиненій та прогресивній державі молодіжна політика охоплює всі сфери життєдіяльності молоді, включає в себе всі питання, пов'язані з формуванням і вихованням молоді, охоплює всі процеси її соціалізації, а також різноманіття ідей щодо місця і ролі молоді в суспільстві та їхню реалізацію [1]. Це означає, що державна молодіжна політика є сукупністю дій всіх державних і громадських інституцій, проте кожний її суб'єкт, соціальна інституція здійснює її диференційовано відповідно до своїх потреб і можливостей, із урахуванням місцевих умов.

Відповідно, одним із пріоритетних завдань органів державної влади, а також органів місцевого самоврядування, щодо забезпечення розвитку економіки, відкритого суспільства, інтеграції України до світової спільноти є вдосконалення роботи з основних напрямів реалізації державної молодіжної політики, забезпечення повноцінної роботи з молоддю на місцях. Метою державної молодіжної політики має бути створення необхідних соціально-економічних, політико-правових умов та гарантій для соціального становлення, розвитку і вдосконалення як окремої молодої людини, так і всього молодого покоління.

Таким чином, молодіжну політику слід розглядати як комплексне явище, яке є результатом практичної, наукової, ідеологічної та іншої

діяльності соціально-політичних інституцій стосовно молоді. Цю сферу можна розглядати як своєрідну інтегральну функцію широкого кола суб'єктів публічноуправлінської діяльності: держави, органів місцевого самоврядування, політичних партій, громадських організацій, релігійних об'єднань. Молодіжна політика включає в себе широке коло елементів, які у своїй сукупності поєднуються у її складну інституційну структуру. Ядром та «серцем» цієї структури є цінності молоді та нації в цілому.

Тому процес інституціоналізації державної молодіжної політики в процесі європейської інтеграції України має будуватися не стільки на політичній та організаційній складовій, скільки на ціннісно-ментальній, адже саме вона виявляється ключовим двигуном прогресу. За відсутності державного механізму цілеспрямованої соціалізації молоді, формування духу патріотизму та відчуття ціннісно-ментальної приналежності до батьківщини канали молодіжної комунікації будуть заповнені чужими для України цінностями та ідеями, що є згубним для піднесення нації. Це вже довів досвід перебування України у складі СРСР та нехтування питаннями збереження національної ідентичності, що призвели до витіснення української мови та національно-патріотичних цінностей у щонайменше двох поколіннях українців.

Аналіз способів проведення дозвілля молодого покоління, особливо в умовах карантину 2020 – 2021 рр., довів, що переважну частину вільного часу молодих людей займає їх віртуальна діяльність [2]. Таким чином, на формування світогляду молодого покоління значним чином впливає не стільки державна ідеологія, національна ідея, а ті цінності, що стихійно та некеровано формуються у віртуальному просторі – це глобалізація стосунків з ровесниками, відкритість, нешаблонність мислення, орієнтація на візуальні символи, стирання кордонів, як географічних, так і ціннісно-культурних, мультикультуралізм, толерантність до всього нестандартного та нетрадиційного.

На базі таких нових для українців цінностей, що йдуть від молоді, питання аналізу ролі молоді у процесах інституціоналізації державної молодіжної політики у реальному просторі є одним із головних для молодіжної політики територіальних громад України, особливо міст. Завдяки інституціоналізації наявних ідей та політичних рішень молодь повинна отримати можливості для самореалізації та шанс робити свій гармонійний внесок у розвиток території свого проживання – через професійну або волонтерську діяльність. Тому важливим завданням органів місцевого самоврядування нині є створення умов на місцях, у яких молоде покоління відчуло б свої реальні можливості та побачило б їх реалізацію на практиці через успішні приклади.

Як відомо, глобальним політико-правовим контекстом законодавчого забезпечення участі молоді в розвитку Української держави є Стратегія ООН – Середовище і молодь: стратегія розширення участі (UN-Habitat and youth), в якій наголошується на необхідності забезпечення участі молодих людей в ухваленні рішень і наданні їм необхідних інструментів, зокрема таких, як навчання правам громадянина [3]. ООН сформувала «підхід, заснований на визнанні прав», що передбачає надання молоді можливостей для вільного самовираження та залучення до процесу ухвалення рішень, що впливають на їхнє життя [4]. Все це уможлиблюється в умовах створення відповідних інститутів реалізації державної молодіжної політики на місцях.

Брак дієвих інститутів роботи з молоддю призводить до того, що молодь стає неактивною в політичному та соціальному вимірах. Велику роль у вирішенні зазначеної проблеми повинні відігравати молодіжні центри, а також створені самоврядним органом умови для формування та розвитку потенціалу молоді щодо забезпечення і підтримки її ефективної проактивної участі в житті місцевої громади.

Очевидно, що для успішної реалізації цієї задачі на місцевому рівні необхідно передбачити відповідне організаційно-функціональне і фінансове забезпечення, а саме:

інституційну інфраструктуру реалізації молодіжної політики;
забезпечення створення і підтримки молодіжних центрів;
налагодження міжгалузевої та міжсекторальної взаємодії у молодіжній роботі;
здійснення оцінки ефективності молодіжної роботи на рівні громади;
забезпечення умов молодіжної участі та молодіжного громадського контролю.

залучення молоді до діяльності у неурядових організаціях та політичних партіях;
розвиток соціальних служб для молоді.

Таким чином, для підвищення ефективності цієї діяльності необхідне налагодження відносин між молоддю і міською владою на рівні партнерства, а не тільки одностороннього консультування з боку представників влади. Для ефективного функціонування такі органи повинні мати реальні важелі впливу на прийняття рішень з питань молодіжної політики (місця, квоти, тощо), здійснювати контроль за виконанням плану молодіжних програм і мати можливість спільно з представниками влади розробляти та корегувати відповідні нормативні акти, що стосуються вирішення проблем молоді.

Список використаних джерел:

Смокова Г. І. Інститути соціалізації як механізми реалізації державної молодіжної політики в Україні / Г. І. Смокова // Політичне життя. – 2019. – № 2. – С. 69 – 73.

Олійник І. Формування культури дозвілля студентської молоді / І. Олійник // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. – 2013. – № 1 (21). – С. 207 – 212.

UN-Habitat and youth: strategy for enhanced engagement Preliminary Discussion Paper – draft 1/12 June 2004. – URL : <http://mirror.unhabitat.org/list.asp?typeid=17&catid=44> (Дата звернення 27.03.2021).

Youth participation. – URL : <http://www.un.org/esa/socdev/documents/>

[youth/fact-sheets/youthparticipation.pdf](#) (Дата звернення 27.03.2021).